

Pastier svíň

(Michal Hirko / Michal Hirko)

Čo horelo, tleje, nedobre, zle je,
úlomky ľadu vnikajú zrazu
tam, kde to bolí, áno, boli sme svoji:
otec a syn, teraz pastier svíň.

Chrbát som zohol a každý, kto mohol
prevetral vášne... Vážne.
Stále to bolí. Byť zas tak svoji:
otec a syn, zbavený vín.

Stačí tak málo, opustiť válov,
vypustiť struky zo špinavej ruky.
Tak toto je nebo, kŕmiť sa chlebom
v otcovom dome, nech Syn žije vo mne.